

ærede Forslagsstiller har gjort sig Rede herfor. Han har, ser jeg, i sit Forslag vedligeholdt Berettigelsen til Kreditoplag for Udvaarer, og med Rette. Har nu det ærede Medlem gjort sig tydeligt, hvorledes det er muligt at have Kreditoplag, at holde det Regnskab, som dertil udfordres, i Orden, undgaa Besvigelser for de Bærer, Talen er om, naar de fortolbes, efter Verdi? Seg har gjennemtaukt denne Sag meget nøie, og jeg maa tilstaa, at jeg ikke kan indse, hvorledes man vil passe paa, naar en Bære bliver indført, der bliver indfærdet i Kreditoplaget til en vis Told, og atter skal affrives, og naar Kreditoplaget indeholder en Masse forskellige Bærer, hvorledes det ærede Medlem da vil have, at Eftersynet skal kunne gjøre sig det klart, at vedkommende Kreditoplags-haver har udført de Bærer, som han selv angiver. Dette lader sig ikke gjøre. Seg ser i det Mindste ikke, hvorledes det paa nogen Maade er muligt. De Herrer maa vel betænke, at, naar man forsøger at indføre Verdiltolden for uldne Bærer, da er det væsentligt i Henshold til visse Exempler fra Udlandet. Men husk paa een Ting, mine Herrer! at Danmark er det eneste Sted i Verden, hvor man har Kreditoplag, og altsaa kunne De ikke fra disse Exempler drage nogen Slutning om, hvilken Betydning det vil have for Kreditoplagsretten, naar man gaar over til Told efter Verdien paa uldne Bærer. Det er mig bekendt, at flere Medlemmer af dette Thing, som have stor Interesse for Toldsagen, have sat deres Hjerte særlig ind paa dette Spørgsmaal, men jeg beder de Herrer nøie overveie, om det vil være muligt i alt Fald at forsøge dette uden at have Kreditoplagsretten. Seg vil bede Dem ogsaa at overveie, om De ikke der igennem i en saadan Grad ville besvære Handelen med disse Sager, der have en saa stor Betydning for Landet, at De ville betænke Dem paa at staa ved hele denne Foranstaltning. — Med Hensyn til Raffetolden har det ærede Medlem foreslaaet, at den skulde nedsættes med 3 p. og han har ment, at paa Grund af Detailhandlernes Tillæg kunde dette nok vurderes til 4 p. Det Sidste kan der være en vis Sandhed i, naar den kun ikke gjøres saa almindelig, som det ærede Medlem har gjort. Seg tror, at han i den Henseende udtaler sig i for stor Almindelighed, men jeg skal ikke gaa nærmere ind derpaa. Seg skal kun rent ud sige, at jeg ikke vil anse det for i og for sig at være den heldigste Maade, hvorpaa man kunde skaffe en Nedsættelse tilveie, men paa den anden Side erkjender jeg, at der har været givet en saa stor Udsigt i denne Retning til forskellige Sider, at det ærede Thing maaske meget vanskeligt vil kunne beslutte sig til at opgive det. Men hvad jeg gjerne vilde bemærke hertil, er følgende: Den ærede Forslagsstiller bemærkede selv, at han havde taget sit Forslag om de 3 p. efter Landstingets Flertals Indstilling, ligesom han i flere Punkter har rettet sig

efter Landstingets Flertals Indstilling; men den ærede Forslagsstiller bemærkede ikke, at Landstingets Flertals Indstilling var knyttet til noget Andet, nemlig, at Landstingets Flertal havde foreslaaet at nedsætte Raffetolden, for saa vidt Regjeringen vilde være enig i at forhøje Brændevinsafgiften. Det bliver altsaa dette Spørgsmaal, vi maa komme til at drøfte. Nu vil jeg sige, at jeg for mit Vedkommende, som det er det høie Thing vel bekendt, ikke i og for sig vilde anse en Forhøielse af Brændevinsafgiften for at være særlig betænkelig, men jeg maa dog dertil sige, at det Forslag, som i den Henseende er stillet af Landstingets Udvalgets Flertal, vil jeg i alt Fald ikke for Dieblisket kunne slutte mig til. Grunden hertil er, at Forslaget gaar ud paa en simpel Forhøielse af Rarrumsafgiften fra 1 Rd. til 8 Mk. Dette Forslag kan jeg ikke anse for heldigt, idet det nemlig har viist sig for min Betragtning, at Brændevinsafgiften i dens nuværende Skikkelse er en Afgift, som lider af store Misligheder. De ville kunne faae en meget klar, tydelig og populær Overbevisning om Rigtigheden af, hvad jeg her har sagt. Der kan ikke for et Menneske, som kjender til vort Lands og vore Forholds Udvikling i de sidste 3—4 Aar, være nogen Tvivl om, at der Aar for Aar konsumeres noget mere Brændevin end tidligere. Det er jo baade Befolkningens Stigen og Bølfstandens Stigen, som dette skyldes, uden at man i mindste Maade behøver at antage, at Befolkningen skulde nyde Brændevin mere end tidligere. Det er høist rimeligt, at Brændevinsdriften er taget til, da Konsumenternes Mængde er tiltagen og tiltager Aar for Aar. Dette bestrækes meget, naar man ser hen til, hvorledes saa godt som alle andre Konsumtionsartikler, Forbrugsartikler ere tagne til. Lage De saaledes Toldregnskaberne eller rettere sagt Toldstatistikkerne for Dem og gennemgaa disse saaledes, at De sammenligne — det er gjort i Statistikkerne selv, saa at det er let at gjøre — Gjennemsnittet for de 5 Aar indtil 1872, med hvad der er fortoldet i 1871—72 og 1872—73, ville De finde, at Forbruget af næsten alle saadanne Artikler, der ere almindeligt i Brug, er steget. Forbruget af Sukker, Kaffe, Lømmer, Jern, Manufakturvarer, Vin og Tobak og kort sagt af Alt er tiltaget. Men undersøge De saa, hvorledes det gaar med Brændevinsafgiften, finde De: Nei, den er ikke tiltagen. Næstsidste Aar var den steget en lille Smule, men gif strax tilbage til samme Standpunkt, hvorpaa den havde staaet 5 Aar i Forveien. Nu kunde De maaske sige: Ja, men saa er der indført mere Brændevin, men da ville De atter finde: Nei, Spiritustolden er ogsaa tagen af. Spiritustolden og Brændevinstolden ere tagne af, men desuagtet vide vi Alle, at Brændevinsforbruget er taget til. Hvorledes kan dette være? At der finder Besvigelse Sted, tror jeg ikke. Seg